

kan i intet indkomstår afskrives mere end 15 pct. af byggesummen.

De erhvervsmæssigt benyttede bygninger, der kan afskrives skattemæssigt, er i afskrivningslovens § 18, stk. 1, opdelt i litra a og b. Litra a omfatter blandt andet driftsbygninger og lagerbygninger inden for landbrug, fiskeri, industri, butikshandel og håndværk. Litra b omfatter blandt andet biografteatre, forlystelsesetablissementer, hoteller, restauranter, skoler, garager samt lagerbygninger til de nævnte virksomheder.

Afskrivning skal foretages særskilt for hver enkelt bygning. Grundlaget for afskrivningerne er bygningens nominelle anskaffelsessum med tillæg af afholdte udgifter til forbedringer.

Afskrivning kan for litra a bygningerne i de første 10 år foretages med indtil 6 pct. årlig. For litra b bygningerne udgør den maksimale afskrivningsprocent i samme tidsrum 4. Installationer i afskrivningsberettigede bygninger kan i de 10 begyndelsesår afskrives med indtil 8 pct. Bygningsafskrivningerne er bundne i den forstand, at uudnyttede forhøjede afskrivninger i begyndelsesårene fortages. Der kan dog altid afskrives med de lavere normalafskrivningssatser, der for a og b bygninger udgør henholdsvis 2 og 1 pct. For installationer i afskrivningsberettigede bygninger udgør den lavere normalafskrivningssats 4 pct. Uudnyttede forhøjede begyndelsesafskrivninger medfører således kun, at afskrivningsperioden forlænges.

Efter afskrivningslovens afsnit IV A kan der foretages forskudsafskrivning på visse anskaffelser af maskiner m.v. og bygninger. Anskaffelsessummen skal overstige 700.000 kr., og forskudsafskrivningen kan i alt højst andrage 30 pct. af den del af den beregnede eller aftalte anskaffelsessum, der overstiger det nævnte beløb. Der kan forskudsafskrives i i alt 4 år. I det enkelte indkomstår kan forskudsafskrivningen ikke overstige 15 pct. af det afskrivningsberettigede beløb.

Sælges en afskrivningsberettiget bygning med fortjeneste, skal denne efter de gældende regler beskattes efter § 2, nr. 2, i lov om særlig indkomstskat. Fortjenesten opgøres efter afskrivningslovens § 29 som forskellen mellem på den ene side salgssummen og på den anden side den nedskrevne værdi af anskaffelsessummen + forbedringsudgifter. Hvis fortjenesten er større end de foretagne afskrivninger, er det dog højst et beløb = afskrivningerne, der beskattes (»de genvundne afskrivninger«).

II. Lovforslaget

Da den skattemæssige værdi af afskrivningerne forringes i takt med inflationen, giver de gældende afskrivningsregler ikke dækning for de prisstigninger, der skyldes inflationen.

Ved indførelsen af investeringsfondsloven og etableringskontoloven har man i nogen grad søgt at råde bod herpå, idet man ved henlæggelse af midler til investering i aktiver, der skal benyttes erhvervsmæssigt, opnår fradrag i indkomsterne allerede i henlæggelsesårene.

For at forbedre erhvervenes rentabilitet ved investeringer, foreslås grundlaget for foretagelsen af de skattemæssige afskrivninger pristalsreguleret. Dermed søges produktion og beskæftigelse påvirket i positiv retning.

Samtidig med pristalsreguleringen foreslås det, at den gældende begrænsning af den skattemæssige afskrivning for anskaffelser af maskiner m.v. i sidste halvdel af indkomståret afskaffes, og at den maksimale saldoafskrivningsprocent derfor nedsættes til 25. Dette vil være forbundet med en administrativ fordel, idet hverken myndighederne eller de skattepligtige skal holde rede på, i hvilken del af indkomståret anskaffelsen er sket. Pristalsreguleringen og nedsættelsen af saldoafskrivningsprocenten skal ikke gælde for skibe.

Det foreslås endvidere, at anskaffelsessummen for bygninger m.v. skal omregnes til kontantværdien på anskaffelses- og afståelsestidspunktet. Dette forslag skal ses på baggrund af den vilkårlighed, der efter de gældende regler eksisterer ved fastsættelsen af afskrivningsgrundlaget. I dag afskrives der på grundlag af anskaffelsessummen uden hensyn til, om købet berigtiges kontant, eller om ejendommen overtages i prioriteret stand. De senere års ekstraordinært høje renteniveau og de deraf følgende betydelige kurstab har betydet, at anskaffelsessummen og dermed afskrivningsgrundlaget kan variere stærkt afhængig af de handelsvilkår, der er aftalt. Forestår den skattepligtige selv byggeriet, kan et kurstab, der opstår ved prioritering, ikke tillægges anskaffelsessummen og dermed afskrivningsgrundlaget. Der vil i så fald altid være tale om afskrivning på kontantprisen. Man har nu fundet det rimeligt, at denne forskelsbehandling fjernes. Efter forslaget skal også sælgerens afståelsessum omregnes til en kontantværdi i forbindelse med beskatning af »genvundne afskrivninger«.

Det foreslås tillige, at der indføres en adgang til at straksafskrive ombygnings- og forbedringsudgifter på alle afskrivningsberettigede erhvervsjendomme indenfor en årlig beløbsramme på 5 pct. af den afskrivningsberettigede bygningens værdi.